

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.201 van 28 oktober 1999
in de zaak A. 60.823/VII-12.771.**

In zake : de n.v. ANTRAGO TRANSPORT EN DISTRIBUTIE,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. MARTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Wildewoudstraat 16-17

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van LIMBURG.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ANTRAGO TRANSPORT EN DISTRIBUTIE op 14 november 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 15 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij de beroepen van respectievelijk de gezondheidsinspecteur van de administratie Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van gemeenteraadslid Freddy VERPOORTEN tegen het besluit van 26 april 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham tot het verlenen aan de verzoekende partij van "de milieuvergunning voor het exploiteren van een opslagplaats voor afvalolie, biociden e.a.", worden ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 53.746 van 15 juni 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 8 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Op 26 april 1994 verkrijgt de verzoekende partij een regularisatievergunning voor de exploitatie van haar transportbedrijf.

Het bedrijf was toendertijd gelegen in een agrarisch gebied (gewestplan Hasselt-Genk).

1.2. De daartegen ingestelde administratieve beroepen worden door het bestreden besluit ingewilligd en de gevraagde vergunning geweigerd.

1.3. Op 12 september 1995 verkrijgt de verzoekende partij van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham een nieuwe vergunning, die niet werd bestreden;

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij bij wege van exceptie aanvoert dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij de voorliggende vordering, gelet op de nieuwe aanvraag die zij heeft ingediend;

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij haar actueel belang in haar memorie van wederantwoord en haar laatste memorie zoekt in de tegen haar aanhangig gemaakte strafprocedure voor de correctionele rechtbank; dat zij meent dat de uitkomst van die procedure "wordt ... mede bepaald door de al of niet nietigverklaring van het bestreden besluit"; dat zij argumenteert dat de terugwerkende kracht van een vernietigingsarrest van de Raad van State meebrengt dat "het proces-verbaal van overtreding, dat haar steun vindt op het onwettig te bevinden bestreden besluit", niet langer rechtsgeldig is;

2.2. Overwegende dat de exceptie gegrond is om de volgende redenen :

2.2.1. De gebeurlijke vernietiging van het bestreden weigeringsbesluit heeft wel tot gevolg dat dit besluit met terugwerkende kracht uit de rechtsorde verdwijnt, doch niet dat een proces-verbaal dat toendertijd vaststelde dat zonder de vereiste vergunning wordt geëxploiteerd, niet langer rechtsgeldig zou zijn.

2.2.2. De vernietiging van het bestreden besluit verleent de verzoekende partij ook niet met terugwerkende kracht een milieuvergunning.

Uit de aard van die vergunning vloeit bovendien voort dat ze voorafgaand aan het starten van de uitbating van de betrokken hinderlijke inrichtingen moet worden verkregen.

Artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning stelt dan ook expliciet dat het een "voorafgaande" vergunning betreft.

Het zou dan ook strijdig zijn met het wezen van een dergelijke vergunning om deze te verlenen voor een periode die zich uitsluitend in het verleden situeert.

Bijgevolg kan de heroverweging na gebeurlijke vernietiging van het bestreden besluit, de verzoekende partij ook geen soelaas brengen.

2.2.3. Het belang dat erin bestaat de bestreden vergunning bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een vordering voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen, is geen belang dat is verbonden aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren.

Een dusdanig belang is een onrechtstreeks belang, dat evenmin volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen of te handhaven;

3. De kosten

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie vraagt de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen, gelet op de inmiddels verkregen milieuvergunning;

Overwegende dat op dit verzoek niet wordt ingegaan, omdat deze laatste vergunning -zoals de verwerende partij in haar laatste memorie terecht opmerkt- slechts verleend werd op grond van een intussen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg; dat ten tijde van het bestreden besluit dergelijk plan nog niet goedgekeurd was en de vergunning bijgevolg geweigerd werd onder meer wegens strijdigheid met de gewestplanbestemming "agrarisch gebied"; dat aldus door de argumentatie van de verzoekende partij niet is aangetoond dat de verwerende partij op dit punt onwettig heeft gehandeld door het nemen van het bestreden besluit,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig oktober 1900 negenen-
negentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.